

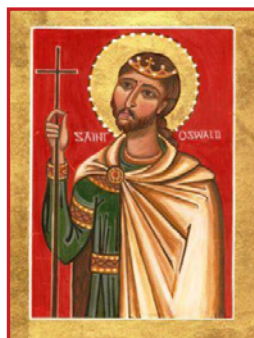

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὁσουάλδος ἢ Ὁσβάλδος Βασιλεὺς τῆς Νορθουμβρίας † 5η Αὐγούστου 642

Ὁ Ἅγιος Ὁσουάλδος ἦταν υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Βερνικίας*, Ἐθελφρίδου. Ὄταν ὁ τελευταῖος ἐθανατώθη στὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας, ὁ νεαρὸς Ὁσουάλδος κατέφυγε στὴν Σκωτία, ὅπου καὶ ἐβαπτίσθη στὴν Μονὴ τῆς Αἰόνας.

Ὄταν ὁ Καντγούλον, Βασιλεὺς τῆς χώρας τῶν Οὐαλῶν, ὁ ὁποῖος εἶχε συμμαχήσει μὲ τὸν Πέντα, ἕναν ἄγριο εἰδωλολάτρη Βασιλέα τῆς Μερκίας, ἐθανάτωσε τὸν Βασιλέα Ἅγιο Ἐδουῖνο († Μνήμη: 12η Ὀκτωβρίου) καὶ κατέλαβε τὴν Νορθουμβρία, ὁ Ἅγιος Ὁσουάλδος, ἡλικίας τριάντα ἐτῶν τότε (634), ἀνέλαβε τὴν ἐπανάκτησι τῆς χώρας του, πολεμῶν ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς στρατοῦ ἀδύναμου ἀριθμητικῶς, ἀλλὰ ἰσχυροῦ λόγῳ τῆς ἐμπιστοσύνης του στὴν βοήθεια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ναὸς τοῦ Ὁσίου Ὁσουάλδου
στὸ «Πεδίον τοῦ Οὐρανοῦ».

Εὐρέθησαν κάποια ἡμέρα ἀντιμέτω-

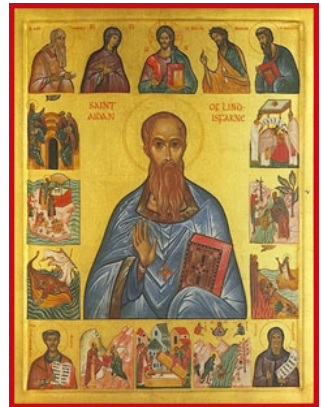

ποι με τούς αντιπάλους τους, οί όποίοι υπερίσχυον άσυγκρίτως κατά τόν άριθμό, σε μία τοποθεσία, ή όποία εΐχε εκ θεΐας Προνοΐας τδ όνομα «Πεδίο του Ουρανου».

Τότε, ό Όσουάλδος διέταξε να ύψώσουν έναν μεγάλο ξύλινο Σταυρό, τόν όποϊον ό ίδιος έκρατούσε στα χέρια του μέχρι να τόν στερεώσουν στην γη οί σύντροφοί του. **Κ**αι άφου ένεδυναμώθη άπό ένα όραμα του Άγίου Κολομβανου († Μνήμη: 9η Ίουνίου), την έπομένη ήμέρα κατήγαγε λαμπρά νίκη, ή όποία του επέτρεψε να ένωση υπό την έξουσία του τα δύο τμήματα της Νορθουμβρίας και να έπεκτεϊνή σταδιακά την κυριαρχία του εις όλην την άγγλοσαξωνική Έπταρχία.

* * *

Ό Βασιλεύς Όσουάλδος κατενόησε, ότι ό Θεός του εΐχε χαρίσει την νίκη αυτή, με σκοπό να έκχύση στον λαό του τα νάματα της θεΐας Χάριτος. **Π**ροσέφυγε στους Κέλτες Μοναχούς της Αΐόνας για να συνεχίσουν τόν ευάγγελισμό των Σαξώνων του Βορρά, ό όποϊος εΐχε διακοπή μετά τόν θάνατο του Άγίου Έδουΐνου.

Μετά την άποτυχία ένδς πρώτου ιεραποστόλου, ό όποϊος άπεδειχθη ύπερβολικά άπαιτητικός, έστάλη ό Άγιος Αΐδανος ως ιεραποστολικός Έπίσκοπος († Μνήμη: 31η Αυγούστου). **Ό** τελευταίος,

τόν όποϊον άκολούθησαν συντόμως πολλοί Κέλτες Μοναχοί, έγκατέστησε την επισκοπική Έδρα του στο νησί Λίντισφαρν (20 Μαρτίου), τδ όποϊο έμοιαζε άπό πολλές άπόψεις με την Αΐόνα και έλειτούργησε έκτοτε ως Μονή-Έπισκοπή· έγινε ένα πραγματικό φυτώριο άγιότητος και έπωνομάσθη «Ίερά Νήσος».

Έπειδή ό Άγιος Ίεράρχης άγνοούσε την γλώσσα των Άγγλοσαξώνων, ό Βασιλεύς Όσουάλδος τόν ύπηρετούσε ό ίδιος ως διερμηνέας των κηρυγμάτων του.

Βασιλεύς και Έπίσκοπος συνηγωνίζοντο στην άρετή, την ευσεβεια και την άγάπη, ώστε τδ παράδειγμα

της εὐαγγελικῆς πολιτείας τους περισσότερο ἀπὸ τοὺς λόγους τοὺς ἦταν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο ἐπιτελοῦσε πλῆθος μεταστροφῶν.

Ὁ Ἡγεμὼν ἐφαίνετο νὰ μεριμνᾷ περισσότερο νὰ κερδίση τὸν Οὐρανό, παρὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπίγεια ἐξουσία του.

Παρέμενε νύκτες ὀλόκληρες ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξώδευε ἄφθονα χρήματα γιὰ τοὺς πτωχοὺς.

Ὑπάνδρευσε τὴν κόρη του μὲ τὸν Βασιλέα τοῦ Οὐέσεξ καὶ κατώρθωσε νὰ μεταστρέψῃ στὸν Χριστιανισμὸ τὸν πεθερὸ του καὶ τοὺς Σάξωνες τῆς Δύσεως.

* * *

Ἀλλά, ἡ εὐλογημένη αὐτὴ Βασιλεία δὲν ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ πολὺ. Παρὰ τὴν προχωρημένη ἡλικία του, ὁ φοβερὸς Βασιλεὺς τῆς Μερκίας, Πέντα, ἐδημιούργησε νέο συνασπισμὸ καὶ ἐκήρυξε στὸν Ὁσουάλδο λυσσαλέο πόλεμο, ὁ ὁποῖος κατέληξε στὴν μάχη τοῦ Μειτςερφελθ (5η Αὐγούστου 642), κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἅγιος Ὁσουάλδος εὗρεν ἡρωϊκὸ θάνατο σὲ ἡλικία τριάντα ὀκτῶ ἐτῶν.

Περικυκλωμένος ἀπὸ ἐχθροὺς καὶ τρυπημένος ἀπὸ βέλη ἔπεσε ἔχων στὰ χεῖλη τὴν προσευχὴ αὐτή: «Θεέ μου, σῶσον τὰς ψυχάς!».

Ναὸς τῆς Παναγίας
στὸ νησί Λίντισφαρν.

Ἐρείπια τῆς Μονῆς
στὸ νησί Λίντισφαρν.

Ἴερά Λείψανα τοῦ Ὁσίου Ὁσουάλδου.

Τὸ σῶμα του μετεφέρθη στὸν Πέντα, ὁ ὁποῖος προσέταξε νὰ κόψουν τὸ κεφάλι καὶ τὰ χέρια του Ἀγίου καὶ νὰ τὰ στηλιτεύσουν ἐπάνω σὲ πασσάλους.

Τὰ τίμια αὐτὰ Λείψανα, τὰ ὁποῖα περισυνέλεξαν Χριστιανοί, ἔγιναν ἐν συνεχείᾳ ἀντικείμενο εὐλαβοῦς προσκυνήσεως καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Ἀγίου Ὁσουάλδου διεδόθη εἰς ὅλην τὴν βόρεια Εὐρώπη, ὅπως μαρτυροῦν μέχρι σήμερα τὸ πλῆθος τῶν Ναῶν ἀφιερωμένων στὸ ὄνομα τοῦ Βασιλομάρτυρος.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

Τὸ ὁδοιπορικὸ τοῦ Ὁσίου Ὁσουάλδου.

(*) Ἡ Νορθουμβρία, ἓνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ Βασιλεία τῆς Ἀγγλίας, ἀποτελεῖτο ἀπὸ δύο Ἐπαρχίες: τῆς Βερνίκια (Bernice) καὶ τῆς Ντεῖρα (Deira).